3. Is de Commissie bereid een richtlijn uit te werken die het gebruik van geïmpregneerd hout als brandstof voor elektriciteitscentrales, als grondstof voor spaanderplaten en veevoeder, als strooisel in tuinen en rondom bomen of als vervanging voor stro in dierenstallen verbiedt, gezien de negatieve gevolgen voor mens en milieu?

a) Zo ja, heeft de Commissie reeds stappen gezet in die richting?

b) Zo neen, waarom kant de Commissie zich tegen zo'n richtlijn?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(7 juni 2000)

De Commissie begrijpt dat Nederland onlangs aan de Nederlandse producenten een verbod heeft opgelegd op het gebruik van houtbeschermingsproducten die koper, chroom of arsenicum bevatten, alsmede op het gebruik van het op die wijze behandelde hout voor toepassingen buitenshuis. De Commissie heeft nog geen kennisgeving van dit verbod ontvangen en heeft de Nederlandse autoriteiten om meer gegevens verzocht.

Na een herziening van bepaalde voorschriften van Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten [1] heeft de Commissie het risico van het gebruik van arsenicum voor houtbescherming laten onderzoeken. This examination has raised concerns over certain aspects of the use of wood preservatives containing arsenic, mainly in relation to the long-term effects of the disposal of wood so treated. Dit onderzoek gaf aanleiding tot bezorgdheid over bepaalde aspecten van het gebruik van houtbeschermingsproducten die arsenicum bevatten, hoofdzakelijk met betrekking tot de gevolgen op lange termijn van de verwijdering van het op die wijze behandelde hout. However, no acute risk for the general population was identified. Er is evenwel geen acuut risico voor de bevolking vastgesteld.

De industrie heeft een vrijwillige verbintenis voorgesteld om de vastgestelde risico's te beheren. Momenteel onderzoekt de Commissie dit voorstel. Daarnaast gaat de Commissie na of er uit hoofde van Richtlijn 76/769/EEG verdere beperkingen op het op de markt brengen en het gebruik van arsenicum voor houtbehandeling nodig zijn. Verder vallen houtbeschermingsproducten onder het toepassingsgebied van Richtlijn 98/8/EG van het Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden [2]. De Commissie is van plan in de nabije toekomst maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn goed te keuren, en houtbeschermingsproducten zullen als eerste prioriteit voor evaluatie worden aangemerkt. In het licht van de resultaten van de evaluatie zal worden beslist of een nieuwe richtlijn moet worden voorgesteld om het op de markt brengen van dergelijke biociden te beperken.

De Commissie verwijst het geachte parlementslid ook naar het antwoord op schriftelijke vraag E-0942/00.

[1] PB L 262 van 27.9.1976.
[2] PB L 123 van 24.4.1998.

(2001/C 46 E/090) **SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0942/00**

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Gebruik van „wolmanzouten" voor de behandeling van hout

Het gebruik van „wolmanzouten" voor de behandeling van hout (geïmpregneerd hout) heeft ernstige gevolgen voor mens en milieu. Wolmanzouten bevatten het zeer giftige arseen, chroom IV en koper. Geïmpregneerd hout wordt onder meer gebruikt voor tuinhuisjes, afsluitingen, speeltuigen, pergola's, tuinmeubelen en dwarsliggers van sporen.

Sinds februari 2000 mogen in Nederland geen producten meer worden verkocht die zijn vervaardigd uit geïmpregneerd hout. De Raad van State sprak zich in een arrest ook uit tegen de versnippering van geïmpregneerd hout. Het hout mag evenmin worden beschouwd als brandstof voor elektriciteitscentrales, als grondstof voor spaanderplaten en veevoeder, als strooisel in tuinen en rondom bomen of als vervanging voor stro in dierenstallen.

Uit persberichten blijkt nu evenwel dat de Nederlandse overheid oogluikend zou toestaan dat de kankerverwekkende houtsnippers worden uitgevoerd naar andere EU-lidstaten voor de productie van spaanderplaten, speeltuigen en dergelijke. Hiermee handelt ze in strijd met de letter en de geest van verschillende EU-richtlijnen.

1. Is de Commissie op de hoogte van de uitvoer van kankerverwekkende houtsnippers van Nederland naar andere EU-lidstaten?

a) Zo ja, om welke landen gaat het?

b) Zo neen, zal de Commissie een onderzoek instellen, gezien de negatieve gevolgen voor mens en milieu en de overtreding van verschillende EU-richtlijnen?

2. Heeft de Commissie van de fabrikanten en importeurs van wolmanzouten en gewolmaniseerd hout een overzicht gekregen van alle relevante en beschikbare informatie over de blootstelling van mens en milieu aan arseenzuur (of zouten daarvan), zoals bepaald in de verordening nr. 142/97? Zo neen, welke stappen heeft de Commissie gezet om de volledige en correcte naleving van de verordening nr. 142/97 af te dwingen?

3. Is de Commissie van oordeel dat gewolmaniseerd hout dat vrijkomt als bouw- en sloopafval ingevolge de richtlijn 91/689/EEG dient ingezameld en verwerkt te worden als gevaarlijk afval?

a) Zo neen, welke argumenten haalt de Commissie aan om gewolmaniseerd hout niet te beschouwen als gevaarlijk afval?

b) Zo ja, wordt gewolmaniseerd hout in de vijftien EU-lidstaten ook daadwerkelijk behandeld als gevaarlijk afval?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(9 juni 2000)

1. De Commissie is niet op de hoogte van de uitvoer van houtsnippers van met arseen, chroom en koper behandeld hout van Nederland naar andere lidstaten. Deze stoffen kunnen in bepaalde omstandigheden binnen de Gemeenschap voor de behandeling van hout worden gebruikt uit hoofde van Richtlijn 89/677/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende achtste wijziging van Richtlijn 76/769/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ([1]).

De uitvoer van houtsnippers is geen overtreding van de communautaire wetgeving als de voorgeschreven procedure wordt gevolgd. De uitvoer van dergelijk afval valt onder Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ([2]). Voor de uitvoer van houtsnippers voor recycling zijn de materialen in bijlage III van deze verordening vermeld onder de rubriek AC 170: afval van behandeld kurk en hout. Dit betekent dat het afval mag worden verzonden als de zending aan de daarbij betrokken lidstaten (land van uitvoer, land van invoer en mogelijke landen van doorvoer) wordt meegedeeld en er geen bezwaar wordt gemaakt tegen de verzending. De autoriteiten kunnen slechts op een beperkt aantal gronden bezwaar maken, bijvoorbeeld als het afval in het land van bestemming niet op een ecologisch verantwoorde wijze kan worden behandeld.

In dit stadium zijn er geen aanwijzingen die een onderzoek zoals door het geachte parlementslid gevraagd, rechtvaardigen.

2. De Commissie heeft informatie over arseenzuur ontvangen uit hoofde van Verordening (EG) nr. 142/97 van de Commissie van 27 januari 1997 betreffende de verstrekking van informatie over bepaalde bestaande stoffen krachtens Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad ([3]). De Commissie heeft deze informatie gebruikt bij een onderzoek naar het risico van het gebruik van arseen voor houtbescherming. Dit onderzoek gaf aanleiding tot bezorgdheid over bepaalde aspecten van het gebruik van houtbeschermingsproducten die arseen bevatten, hoofdzakelijk met betrekking tot de gevolgen op lange termijn van de verwijdering van het op die wijze behandelde hout. Er is evenwel geen acuut risico voor de bevolking vastgesteld. De industrie heeft voorgesteld deze risico's in het kader van een vrijwillige overeenkomst te behandelen. Momenteel onderzoekt de Commissie dit voorstel. Daarnaast gaat de Commissie momenteel na of er uit hoofde van Richtlijn 76/769/EEG van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking

van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (4) verdere beperkingen op het op de markt brengen en het gebruik van arseen in houtbeschermingsproducten nodig zijn. Verder vallen houtbeschermingsproducten onder het toepassingsgebied van Richtlijn 98/8/EG betreffende het op de markt brengen van biociden. De Commissie is van plan in de nabije toekomst maatregelen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn goed te keuren, en houtbeschermingsproducten zullen als eerste prioriteit voor evaluatie worden aangemerkt. In het licht van de resultaten van de evaluatie zal worden beslist of een nieuwe richtlijn moet worden voorgesteld om het op de markt brengen van dergelijke biociden te beperken.

3. In artikel 1, lid 4, eerste streepje, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 (5) worden gevaarlijke afvalstoffen gedefinieerd als afvalstoffen die voorkomen op een lijst van gevaarlijke afvalstoffen. Deze lijst werd opgesteld bij Beschikking 94/904/EG van de Raad van 22 december 1994 (6). In deze lijst wordt geïmpregneerd hout van bouw- en afbraakactiviteiten niet als gevaarlijk afval bestempeld. De bepalingen van Richtlijn 91/689/EEG zijn derhalve niet van toepassing.

Artikel 1, lid 4, tweede streepje, van dezelfde richtlijn stelt dat alle afvalstoffen die naar het oordeel van een lidstaat een of meer van de in bijlage III van de richtlijn vermelde eigenschappen bezitten, ook gevaarlijke afvalstoffen zijn. De lidstaten moeten dergelijke gevallen aan de Commissie meedelen. Deze gevallen moeten door de Commissie worden geëvalueerd met het oog op een mogelijke aanpassing van de communautaire lijst van gevaarlijke afvalstoffen. Tot nu toe heeft de Commissie kennisgevingen ontvangen van het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk, die geïmpregneerd hout (tenminste gedeeltelijk) als gevaarlijk afval beschouwen. De Commissie evalueert deze kennisgevingen in de context van een grotere herziening van de lijst van gevaarlijke afvalstoffen. In totaal gaat het om zowat 300 kennisgevingen. De Commissie is van plan vóór het einde van het jaar een voorstel voor een herziening van de lijst aan het uit hoofde van artikel 18 van Richtlijn 91/156/EEG (7) van 18 maart 1991 houdende wijziging van Richtlijn 75/442/EEG (8) van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen opgerichte comité voor te leggen voor advies. In dit voorstel zal rekening worden gehouden met de evaluatie van de kennisgevingen van het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk betreffende geïmpregneerd hout.

Ongeacht of geïmpregneerd hout bij de gevaarlijke of de niet-gevaarlijke afvalstoffen wordt gerangschikt, mag het alleen worden gerecycled of verwijderd in overeenstemming met de bepalingen van artikel 4 van Richtlijn 75/442/EEG, d.w.z. zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder gebruik te maken van procédés of methodes die nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu, en met name zonder risico voor het water, de lucht of de bodem, alsmede voor fauna en flora, zonder geluids- of stankhinder te veroorzaken en zonder schade te berokkenen aan natuur en landschap.

De Commissie verwijst het geachte parlementslid ook naar het antwoord op schriftelijke vraag E-0941/00.

(1) PB L 398 van 30.12.1989.
(2) PB L 30 van 6.2.1993.
(3) PB L 25 van 28.1.1997.
(4) PB L 262 van 27.9.1976.
(5) PB L 377 van 31.12.1991.
(6) PB L 356 van 31.12.1994.
(7) PB L 78 van 26.3.1991.
(8) PB L 194 van 25.7.1975.

(2001/C 46 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0944/00

van Jens-Peter Bonde (EDD) aan de Commissie

(29 maart 2000)

Betreft: Hernieuwbare energiebronnen

Kan de Commissie mededelen hoe ver zij is gevorderd met haar beoordeling van de plannen van de Deense regering voor de invoering van zogenoemde HE-bewijzen (waarbij HE staat voor hernieuwbare energie)? De consument zal er blijkbaar toe gedwongen worden om HE-bewijzen te kopen in verhouding tot zijn electriciteitsverbruik, zodat deze regeling als twee druppels water lijkt op een nieuwe vorm van belastingheffing. Is de Commissie niet van mening dat hier sprake is van een belasting voor de Deense consumenten?

Kan de Commissie mededelen of de CO_2-heffing op windmolens, die overigens CO_2-vrij zijn, strookt met de geldende regels van de EU?